

บรรยายสรุปจังหวัดเชียงใหม่

จัดทำโดย
สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
ข้อมูล ณ ตุลาคม ๒๕๖๓

สารบัญ

	หน้า
ประวัติจังหวัดเชียงใหม่	๑
ข้อมูลทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่	
สัญลักษณ์จังหวัดเชียงใหม่	๑
ลักษณะทางกายภาพ	๒
สภาพการเมืองและการปกครอง	๓
ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน	๔
สภาพทางเศรษฐกิจ	๖
สภาพทางสังคม	๑๔
สภาพทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๐
เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	
พันธกิจ	๒๖
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	๒๗
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	๒๗
ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	๒๘

ข้อมูลจังหวัดเชียงใหม่

ประวัติจังหวัดเชียงใหม่

เมืองเชียงใหม่มีชื่อที่ปรากฏในตำนานว่า "นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่" เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาไทยมาตั้งแต่พระยามังรายได้ทรงสร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๑๘๓๙ ซึ่งจะมีอายุครบ ๗๒๐ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ และเมืองเชียงใหม่ได้มีวิวัฒนาการสืบเนื่องกันมาในประวัติศาสตร์ตลอดมา เชียงใหม่มีฐานะเป็นนครหลวงอิสระปกครองโดยกษัตริย์ราชวงศ์มังราย ประมาณ ๒๖๑ ปี (ระหว่าง พ.ศ. ๑๘๓๙ - ๒๑๐๐) ในปี พ.ศ. ๒๑๐๑ เชียงใหม่ได้เสียเอกราชให้แก่กษัตริย์พม่าซึ่งบุเรงนอง และได้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่านานร่วมสองร้อยปี จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยาภาววิไลและพระยาจำบ้านในการทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเชียงใหม่และเมืองเชียงแสนได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชสถาปนาพระยาภาววิไลเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ในฐานะเมืองประเทศราชของกรุงเทพมหานครและมีเชื้อสายของพระยาภาววิไล ซึ่งเรียกว่าตระกูลเจ้าเจ็ดตนปกครองเมืองเชียงใหม่ เมืองลำพูนและลำปาง สืบต่อมาจนกระทั่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้โปรดให้ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราชได้ยกเลิกการมีเมืองประเทศราชในภาคเหนือ จัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า มณฑลพายัพ และเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๖ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการปกครองเป็นแบบจังหวัดเชียงใหม่ จึงมีฐานะเป็นจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่

สัญลักษณ์จังหวัดเชียงใหม่

• ตราประจำจังหวัด

รูปช้างเผือกหันหน้าตรงในเรือนแก้ว ความหมาย *ช้างเผือก* หมายถึงช้างที่เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่นำทูลเกล้าถวายแต่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และได้ขึ้นระวางเป็นช้างเผือกเอกในรัชกาลของพระองค์ *เรือนแก้ว* หมายถึง ดินแดนที่พระพุทธศาสนาได้มาตั้งมั่นเจริญรุ่งเรือง ที่สำคัญเคยเป็นสถานที่สำหรับทำสังคายนา (คือการชำระตรวจสอบความถูกต้อง) พระไตรปิฎกเมื่อปี พ.ศ. ๒๐๒๐ ในสมัยพระเจ้าติโลกราชวงศ์มังราย

• ต้นไม้ประจำจังหวัด

“ต้นทองกวาว”

• ดอกไม้ประจำจังหวัด

“ดอกทองกวาว”

• คำขวัญจังหวัดเชียงใหม่

“ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้วนงามตา นามล้ำค่านครพิงค์”

ลักษณะทางกายภาพ

• ที่ตั้ง

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย เส้นรุ้งที่ ๑๖ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๙๙ องศาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑,๐๒๗ ฟุต (๓๑๐ เมตร) ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๖๙๖ กิโลเมตร โดยมีส่วนกว้างที่สุดจากทิศตะวันออกถึงตะวันตก กว้างประมาณ ๑๓๘ กิโลเมตร และส่วนที่ยาวที่สุดคือ จากทิศเหนือถึงทิศใต้ ยาวประมาณ ๓๒๐ กิโลเมตร (ยาวมากที่สุดของประเทศ)

• ขนาดพื้นที่และอาณาเขต

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ประมาณ ๒๐,๑๐๗.๐๕๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๓,๘๖๕,๓๘๘.๖๑ ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๑ ของภาคเหนือ และเป็นอันดับ ๒ ของประเทศ รองจากจังหวัดนครราชสีมา จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๖๙.๙๒% (๘,๗๘๗,๖๕๖ ไร่) พื้นที่ทางการเกษตร ๑๒.๘๒% (๑,๘๓๕,๔๒๕ ไร่) พื้นที่อยู่อาศัยและอื่นๆ ๑๗.๒๖% (๒,๑๖๗,๙๗๑ ไร่)

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติตรัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (The Republic of the Union of Myanmar)
ทิศใต้	ติดอำเภอสามเงา อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
ทิศตะวันออก	ติดอำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สรวย อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย, อำเภอเมืองปาน อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง, อำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน
ทิศตะวันตก	ติดอำเภอปาย อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอแม่สะเรียง อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

พื้นที่ชายแดน

- จังหวัดเชียงใหม่มีชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ โดยพื้นที่เขตติดต่อ ๕ อำเภอ ได้แก่
- ๑) อำเภอแม่เฒ่า : ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่เฒ่า ตำบลมะลิกา ตำบลแม่สาว และตำบลท่าตอนเมืองที่ติดต่อ คือ เมืองยอน รัฐฉาน
 - ๒) อำเภอฝาง : ๒ ตำบล ได้แก่ ตำบลม่อนปิ่น และตำบลแม่งอน เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านโป่ง ป่าแหม เมืองต่วน รัฐฉาน
 - ๓) อำเภอเชียงดาว : ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลเมืองนา เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านน้ำยุม เมืองต่วนรัฐฉาน
 - ๔) อำเภอเวียงแหง : ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลเปียงหลวง ตำบลเมืองแหง และตำบลแสนไห เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านบางใหม่สูง บ้านปางเสือเต่า บ้านกองเฮือบิน เมืองต่วน รัฐฉาน
 - ๕) อำเภอไชยปราการ : ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลหนองบัว เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านโป่งป่าแหม เมืองต่วน รัฐฉาน

• ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาและป่าละเมาะ มีที่ราบอยู่ตอนกลางตามสองฟากฝั่งแม่น้ำปิงมีภูเขาสูงที่สุดในประเทศไทย คือ "ดอยอินทนนท์" มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒,๕๖๕ เมตร นอกจากนี้ยังมีดอยอื่นๆ ที่มีความสูงรองลงมาอีกหลายแห่ง เช่น ดอยผ้าห่มปก (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒,๒๘๕ เมตร) ดอยหลวงเชียงดาว (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒,๑๗๐ เมตร) ดอยสุเทพ (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑,๖๐๑ เมตร)

สภาพพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ พื้นที่ภูเขา คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๘๐% ของพื้นที่จังหวัดเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก และพื้นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบเชิงเขา ทอดตัวในแนวเหนือ - ใต้ ได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำสาละวิน ลุ่มน้ำกก-โขง และลุ่มน้ำปิง เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเกษตร

• ลักษณะภูมิอากาศ

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิ เฉลี่ยทั้งปี ๒๕.๔ องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๑.๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๐.๑ องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๑๐๐ - ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร สภาพภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม ๒ ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแบ่งภูมิอากาศออกเป็น ๓ ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

• การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบเชิงเขา โดยมีพื้นที่รวมประมาณ ๒๐,๑๐๗.๐๕๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒,๕๖๖,๙๑๐ ไร่ จำแนกประเภทการใช้ที่ดินออกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

(๑) พื้นที่ป่าไม้	๖๔.๒๐ %
(๒) พื้นที่เกษตรกรรม	๒๙.๔๔ %
(๓) พื้นที่ชุมชน	๒.๙๔ %
(๔) พื้นที่อุตสาหกรรม	๐.๐๘ %
(๕) สถานที่ราชการ	๐.๖๗ %
(๖) แหล่งน้ำ	๑.๐๔ %
(๗) พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๑.๖๓ %

สภาพการเมืองและการปกครอง

• ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดเชียงใหม่แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒๕ อำเภอ ๒๐๔ ตำบล และ ๒,๐๖๖ หมู่บ้าน

• ข้อมูลประชากร

จังหวัดเชียงใหม่ มีประชากร จำนวน ๑,๗๓๔,๓๒๐ คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน ๘๖๔,๓๖๔ คน และเพศหญิงจำนวน ๘๖๙,๙๕๖ คน โดยอำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ มีจำนวน ๒๓๐,๘๓๓ คน รองลงมาคืออำเภอฝาง มีจำนวน ๑๒๒,๒๙๕ คน และอำเภอสันทราย มีจำนวน ๑๑๑,๑๔๐ คน ตามลำดับ สำหรับอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอภักดีชุมพล มีจำนวน ๑๒,๖๖๙ คน รองลงมาคืออำเภอแม่อน มีจำนวน ๒๑,๑๖๙ คน และอำเภอดอยเต่า มีจำนวน ๒๓,๐๗๒ คน ตามลำดับ

ข้อมูลประชากรแยกตามกลุ่มวัย : ประชากรจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงาน มีจำนวน ๑,๐๐๕,๑๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๓๔ รองลงมา คือ วัยสูงอายุ จำนวน ๒๙๐,๙๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๑ สำหรับช่วงวัยที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ วัยรุ่น มีจำนวน ๑๒๑,๐๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๗๙

ข้อมูลประชากรแยกตามสัญชาติ : ประชากรจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีสัญชาติไทย จำนวน ๑,๖๒๖,๖๖๒ คน รองลงมา คือ สัญชาติอื่นๆ ที่ไม่ใช่ไทย มีจำนวน ๑๕๕,๔๗๕ คน สำหรับสัญชาติที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ สัญชาติจีน มีจำนวน ๗,๒๕๖ คน

• ข้อมูลส่วนราชการ/หน่วยงาน

ส่วนราชการ/หน่วยงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง จำนวน ๑๖๖ แห่ง หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๔ แห่ง และหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๑๑ แห่ง แบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลนคร จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน ๔ แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน ๑๑๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๘๙ แห่ง

ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน

• การคมนาคม

๑) การคมนาคมทางบก

- **รถยนต์** การเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่สามารถใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ผ่านจังหวัดอุตรดิตถ์ อ่างทอง นครสวรรค์ แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดลำปาง แยกซ้าย ผ่านจังหวัดลำพูนจนถึงจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ยังมีเส้นทางคมนาคมทางบกที่เชื่อมต่อกับเส้นทาง R๓A สู่ประเทศจีนตอนใต้ ซึ่งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างมาก

- **รถไฟ** ปัจจุบันมีรถไฟสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ และรถไฟสายนครสวรรค์ - เชียงใหม่ โดยมีสถานีรถไฟเชียงใหม่ เป็นสถานีหลักและสถานีปลายทางในจังหวัดเชียงใหม่

- **รถโดยสารสาธารณะ** จังหวัดเชียงใหม่มีบริการรถโดยสารสาธารณะในหลายรูปแบบด้วยกัน อาทิ เช่น รถโดยสารประจำทาง รถแท็กซี่มอเตอร์ รถจักรยานยนต์สาธารณะ รถยนต์รับจ้างสามล้อ รถโดยสารสองแถว รวมทั้งมีสถานีที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ ๓ แห่ง ที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ สถานีที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๑ (ช้างเผือก) ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างอำเภอ และสถานีที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๒ และแห่งที่ ๓ ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างจังหวัด

๒) การคมนาคมทางอากาศ

จังหวัดเชียงใหม่มีสนามบินนานาชาติ ขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของประเทศ รองจากสนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินดอนเมืองตามลำดับ โดยมีพื้นที่ จำนวน ๑,๖๐๕ ไร่ ๒๙๐ ตารางวา และมีความพร้อมเชิงโครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้

ลานจอดอากาศยาน (Apron)

รายละเอียด	ขนาด / จำนวน
■ พื้นที่รวม	๘๕,๙๙๖ ตารางเมตร
■ สะพานเทียบเครื่องบิน	๖ สะพานเทียบ
■ ชนิดของผิวลานจอด	Concrete
■ ความสามารถในการรองรับ	๑๖ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ B๗๔๗-๔๐๐ (Code E หรือเล็กกว่า)	๕ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ A๓๒๐ หรือ B๗๓๗ (Code C หรือเล็กกว่า)	๗ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ ATR๗๒ (Code A,B หรือเล็กกว่า)	๔ ลำ

อาคารผู้โดยสาร (Terminal)

รายละเอียด	จำนวน
<ul style="list-style-type: none"> ■ พื้นที่รวม <ul style="list-style-type: none"> - อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ - Central Block - อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ ■ ความสามารถในการรองรับผู้โดยสาร <ul style="list-style-type: none"> - อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ - อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ 	๓๑,๓๐๑ ตารางเมตร ๑๖,๔๑๖ ตารางเมตร ๒,๓๐๐ ตารางเมตร ๑๒,๓๘๕ ตารางเมตร ๘ ล้านคน/ปี ๖ ล้านคน/ปี ๒ ล้านคน/ปี

อาคารคลังสินค้า

รายละเอียด	จำนวน
<ul style="list-style-type: none"> ■ พื้นที่รวม ■ ความสามารถในการรองรับสินค้า 	๑๓,๒๘๐ ตารางเมตร ๓๕,๐๐๐ ตัน/ปี

ปัจจุบันท่าอากาศยานเชียงใหม่มีสายการบินที่ให้บริการภายในประเทศจำนวน ๗ สายการบิน และมีสายการบินระหว่างประเทศให้บริการ ๒๗ สายการบิน ดังนี้

สายการบินภายในประเทศ ๗ สายการบิน ได้แก่ Thai Airway, Bangkok Airway, Nok Air, Thai Airasia, Thai Smile, Thai Lion และ Thai VietJet

สายการบินระหว่างประเทศ ๒๗ สายการบิน ได้แก่ T'Way, Korean Air, Qatar Airways, Cathay Dragon, Air China, Spring Airlines, China Eastern Airlines, China Southern Airlines, Juneyao Airlines, Shandong Airlines, Ruili Airlines, Sichuan Airlines, Hainan Airlines, EVA Air, Hong Kong Express, Tiger Scoot, Lao Airlines, Myanmar National Airlines, Vietjet Air, Lucky Air, Jeju Air, Bangkok Airways, Nok Air, Thai Airasia, Thai Smile, Thai Lion Air และ Airasia

นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่มีเส้นทางการบินในประเทศ ๑๑ เส้นทางบิน และเส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๒๙ เส้นทางบิน ดังนี้

เส้นทางการบินในประเทศ ๑๒ เส้นทาง ได้แก่ ดอนเมือง สุวรรณภูมิ ภูเก็ต สมุย แม่ฮ่องสอน หาดใหญ่ กระบี่ สุราษฎร์ธานี อุตะเถา ขอนแก่น และอุดรธานี

เส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๒๑ เส้นทาง ได้แก่ ฮองกง มาเก๊า จีนเจียง ฉางซา คุณหมิง พุดง ปักกิ่ง หู่อัน กวางโจว ฉงชิ่ง ฉินตู สิบสองปันนา หนานหนิง เซินเจิ้น ซีอาน หนานฉาง ซานย่า ไทเป เกาสง โตฮา โฮจิมินห์ ดานัง หลวงพระบาง กัวลาลัมเปอร์ ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ ฮานอย อินชอน และสิงคโปร์

สภาพทางเศรษฐกิจ

• ภาพรวมเศรษฐกิจ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม มูลค่า ๒๔๗,๘๓๑ ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นจาก ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๖,๑๑๔ ล้านบาท (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีมูลค่า ๒๓๑,๗๑๗ ล้านบาท) ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีมูลค่า ๑๓๗,๓๑๖ บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๘,๒๙๙ บาท (ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ มีมูลค่า ๑๒๙,๐๑๗ บาท)

รายการ	ปี พ.ศ. ๒๕๕๗	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี (หน่วย : ล้านบาท)	๑๙๘,๘๖๒	๒๐๖,๘๖๖	๒๒๒,๔๘๘	๒๓๑,๗๑๗	๒๔๗,๘๓๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) (หน่วย : บาท)	๑๑๕,๕๑๘	๑๒๐,๕๑๗	๑๒๔,๔๘๖	๑๒๙,๐๑๗	๑๓๗,๓๑๖

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

• โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท คือ แยกตามภาคการผลิต และแยกตามรายสาขาการผลิต

๑) แยกตามภาคการผลิต

ภาค	สัดส่วน (%)	รายละเอียด
ภาคบริการ จำนวน ๑๔ สาขาการ ผลิต	๗๐.๘	๑) สาขาการก่อสร้าง ๒) สาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ๓) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ๔) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ๕) สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ๖) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ๗) สาขากิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ๘) สาขากิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ ๙) สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ ๑๐) สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ๑๑) สาขาการศึกษา ๑๒) สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ ๑๓) สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ ๑๔) สาขากิจกรรมการบริการด้านอื่น
ภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑ สาขาการ ผลิต	๑๘.๗	๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง
ภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๔ สาขาการ ผลิต	๑๐.๕	๑) สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน ๒) สาขาการผลิต ๓) สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ ๔) สาขาการจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๒) แยกตามรายสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	สัดส่วน (%)
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๘.๗
สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๓.๘
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๘.๘
สาขาการผลิต	๘.๒
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๗.๘
สาขาการศึกษา	๗.๓
สาขาการก่อสร้าง	๕.๗
สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๕.๗
สาขาอื่นๆ	๒๔.๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้นอยู่กับภาคนอกเกษตร ร้อยละ ๘๑.๓ (๒๐๑,๕๘๑ ล้านบาท) และภาคเกษตร ร้อยละ ๑๘.๗ (๔๖,๒๕๐ ล้านบาท) โดยสาขาการผลิตที่มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัด ได้แก่ อันดับ ๑ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ร้อยละ ๑๘.๗ อันดับ ๒ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ ๑๓.๘ อันดับ ๓ สาขาสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ ๘.๘ อันดับ ๔ สาขาการผลิต ร้อยละ ๘.๒ อันดับ ๕ สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ร้อยละ ๗.๘ อันดับ ๖ สาขาการศึกษา ร้อยละ ๗.๓ อันดับ ๗ สาขาการก่อสร้าง ร้อยละ ๕.๗ อันดับ ๘ สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคม ภาคบังคับ ร้อยละ ๕.๗ และสาขาอื่นๆ ร้อยละ ๒๔.๐

• เศรษฐกิจรายสาขาที่สำคัญของจังหวัด

๑) ภาคท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยว/รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีร้านอาหาร โรงแรม บุติค รีสอร์ทและโฮมสเตย์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก จึงเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จนทำให้เชียงใหม่กลายเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญระดับโลก

ในด้านสินค้าและบริการนั้น จังหวัดเชียงใหม่มีจุดแข็งในด้านสินค้าและบริการเชิงท่องเที่ยวหลายรูปแบบที่สามารถสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์เชิงวัฒนธรรม และรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ อาทิ

๑. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน
๒. การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ซึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากเชียงใหม่เป็นสถานที่พักผ่อนที่ครบรูปแบบทั้งในรูปแบบธรรมชาติ และในรูปแบบเมือง
๓. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งจากการท่องเที่ยว เพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น
๔. การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา (Education Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงการศึกษาเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาศึกษาอย่างสถาบันในจังหวัดเชียงใหม่
๕. การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (MICE) โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็น MICE City

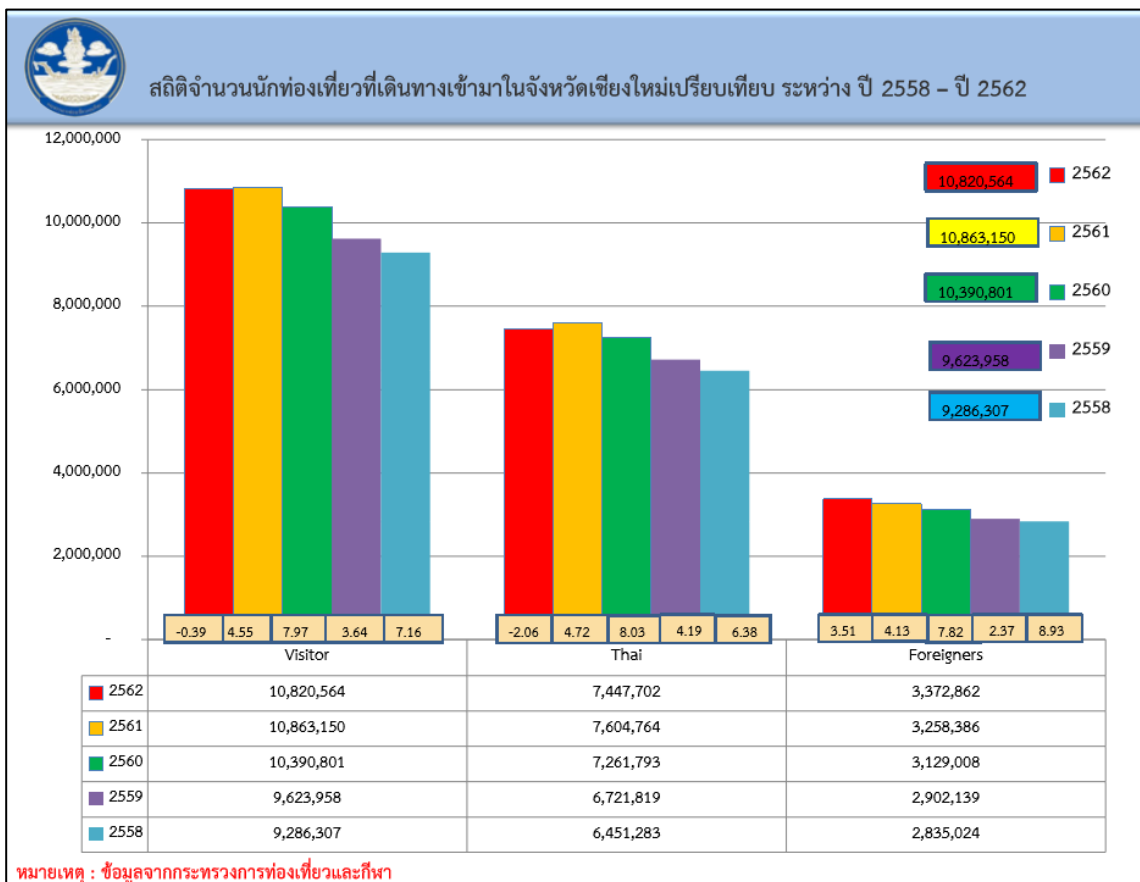
นอกจากนี้ จากข้อมูลของสำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่าจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว จำนวน ๙ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

กลุ่มผลิตภัณฑ์	รายละเอียด
๑) GOLF	- มีสนามกอล์ฟ ๑๔ สนามที่ได้มาตรฐาน - สนามกอล์ฟที่สวยงาม และการบริการที่ดี
๒) Wedding / Honeymoon	- คู่แต่งงานทั้งชาวไทย และต่างชาตินิยมมาถ่ายภาพ รวมถึงจัดงานแต่งงาน - มีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ ผู้ประกอบการจัดงานแต่งงาน ความสะดวกสบายด้านการเดินทาง
๓) Health and Wellness	- นำเสนอคุณค่าภูมิปัญญาไทย และผลิตภัณฑ์ไทย รวมถึงศักยภาพในการดูแลสุขภาพสุขภาพ - ให้บริการแบบไทย
๔) Ecotourism เป็นเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- มีเส้นทางการเดินป่า และศึกษาธรรมชาติหลากหลายเส้นทาง - เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน (Community based tourism)
๕) ศาสนา	- สถานที่นันทนาการบูรพาจารย์ และขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่เป็นที่เคารพนับถือของชาวไทย และต่างชาติ - สถานที่ปฏิบัติ ศีลภา ปุทธศาสนา และนั่งสมาธิ
๖) อาหาร	- ความเป็นเอกลักษณ์ รสชาติอาหารเมือง
๗) OTOP	- เป็นสินค้านโยบายของรัฐบาล เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้าน โดยเน้นในพื้นที่ที่มีแหล่งผลิต และสามารถทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนได้ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีศักยภาพเป็นจำนวนมาก
๘) พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงวิถีชีวิต	- พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านแม่กำปอง หมู่บ้านสันลมจอย หมู่บ้านท่องเที่ยวการเกษตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มประสบการณ์ชีวิต
๙) กลุ่มสินค้าท่องเที่ยวตาม Theme และกระแส (Trend)	- แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร / กิจกรรมสันทนาการ / ร้านอาหารและสินค้าที่ระลึก ที่ใช้ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น - การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒

จำนวนนักท่องเที่ยว

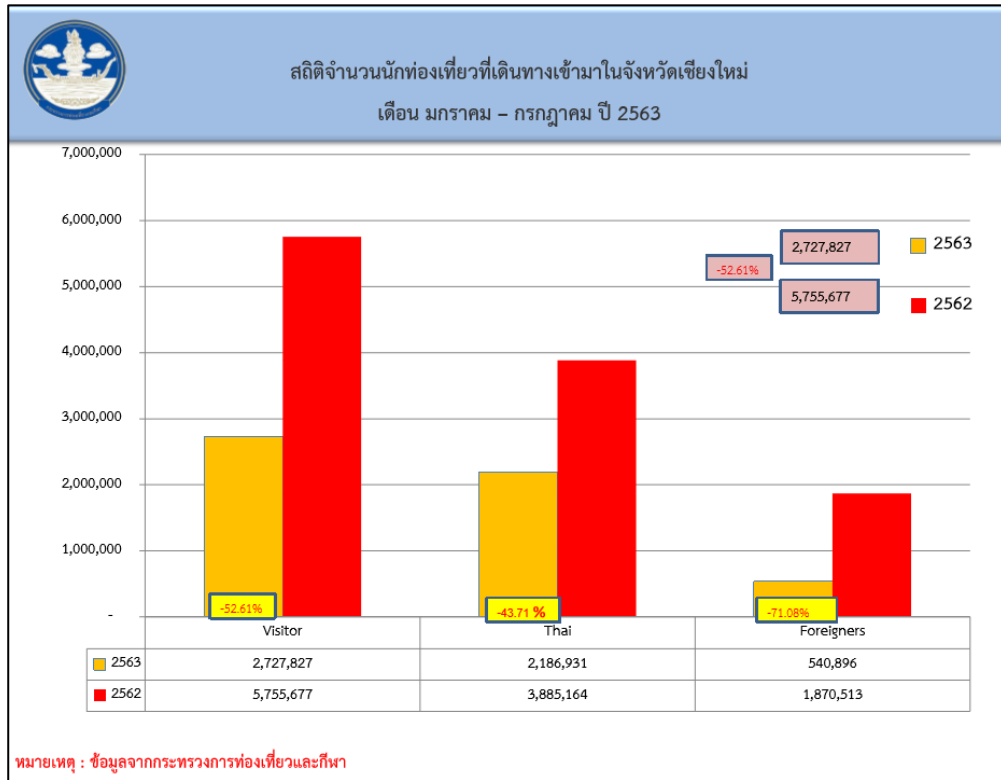
ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเชียงใหม่ จำนวน ๑๐,๘๒๐,๕๖๔ คน แยกเป็นชาวไทย ๗,๔๔๗,๗๐๒ คน (-๒.๐๖%) ชาวต่างประเทศ ๓,๓๗๒,๘๖๒ คน (๓.๕๑%) ลดลงจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑๐,๘๖๓,๑๕๐ คน (-๐.๓๙%) โดยมีค่าเฉลี่ยการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวรวม ๕ ปี เท่ากับร้อยละ (๔.๕๘%)

อัตราการเติบโตของนักท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่

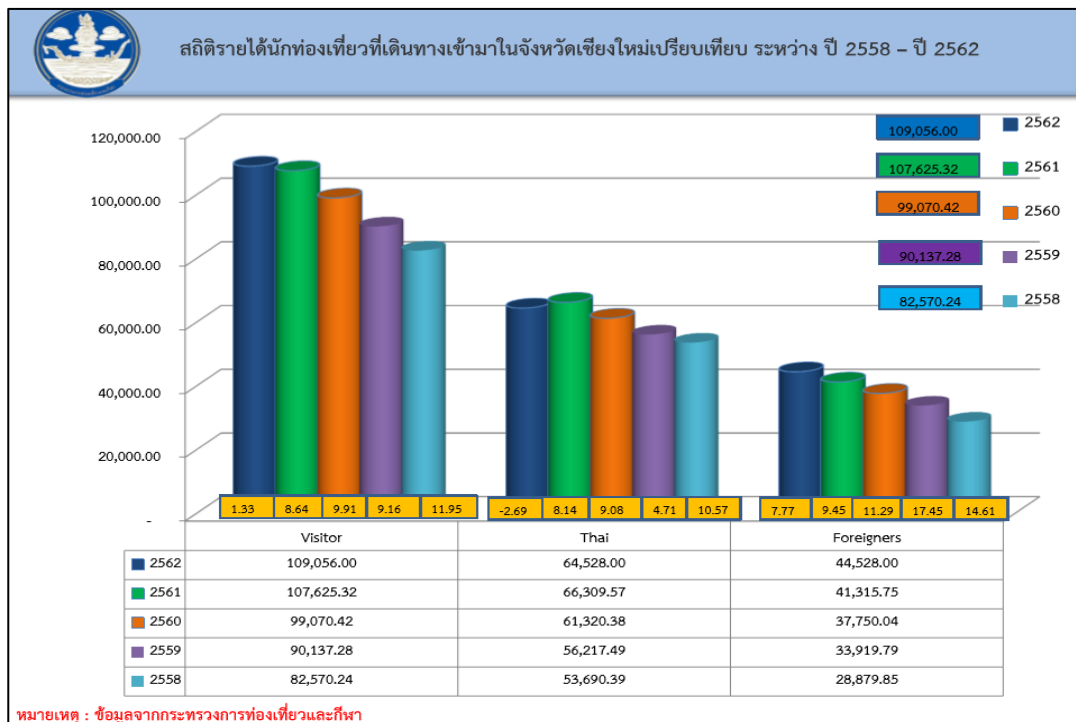
ปี	จำนวน (ล้านคน)	ชาวไทย	ต่างชาติ	D (%)
๒๕๖๒	๑๐,๘๒๐,๕๖๔	๗,๔๔๗,๗๐๒	๓,๓๗๒,๘๖๒	- ๐.๓๖
๒๕๖๑	๑๐,๘๖๓,๑๕๐	๗,๖๐๔,๗๖๔	๓,๒๕๘,๓๘๖	+ ๔.๕๕
๒๕๖๐	๑๐,๓๙๐,๘๐๑	๗,๒๖๑,๗๙๓	๓,๑๒๙,๐๐๘	+ ๗.๙๗
๒๕๕๙	๙,๖๒๓,๙๕๘	๖,๗๒๑,๘๑๙	๒,๙๐๒,๑๓๙	+ ๓.๖๔
๒๕๕๘	๙,๒๘๖,๓๐๗	๖,๔๕๑,๒๘๓	๒,๘๓๕,๐๒๔	+ ๗.๑๖
ค่าเฉลี่ยการเพิ่มขึ้น		+๔.๒๕	+๕.๓๕	+ ๔.๕๘

และปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ช่วงเดือนมกราคม - กรกฎาคม ๒๕๖๓ นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเชียงใหม่ จำนวน ๒,๗๒๗,๘๒๗ คน แยกเป็นชาวไทย ๒,๑๘๖,๙๓๑ คน (-๔๓.๗๑%) ชาวต่างประเทศ ๕๔๐,๘๙๖ คน (-๗๑.๐๘%) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ในเวลาเดียวกัน จำนวน ๓,๐๒๗,๘๕๐ คน (-๕๑.๖๑%)

จำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยว

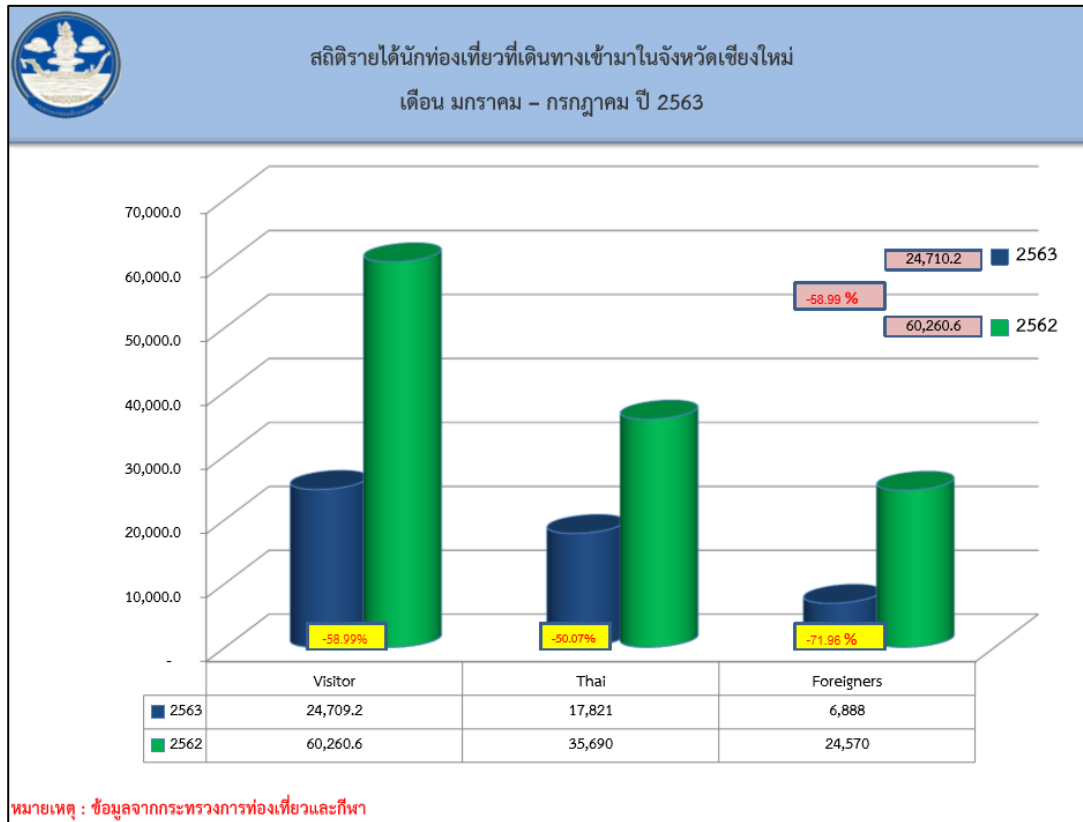
ในปี ๒๕๖๒ นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดเชียงใหม่สร้างรายได้แก่จังหวัด ๑๐๙,๐๕๖ ล้านบาท ซึ่งแยกเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย ๖๔,๕๒๘ ล้านบาท (-๒.๖๙%) และนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ๔๔,๕๒๘ ล้านบาท (๗.๗๗%) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑,๔๓๐.๖๘ ล้านบาท โดยมีค่าเฉลี่ยการเพิ่มขึ้นของรายได้รวมทั้ง ๕ ปี เท่ากับร้อยละ (๘.๑๙%)

อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว ณ จังหวัดเชียงใหม่

ปี	จำนวน (ล้านบาท)	ชาวไทย	ต่างชาติ	D (%)
๒๕๖๒	๑๐๙,๐๕๖	๖๔,๕๒๘	๔๔,๕๒๘	+ ๑.๓๓
๒๕๖๑	๑๐๗,๖๒๕.๓๒	๖๖,๓๐๙.๕๗	๔๑,๓๑๕.๗๕	+ ๘.๖๔
๒๕๖๐	๙๙,๐๗๐.๔๒	๖๑,๓๒๐.๓๘	๓๗,๗๕๐.๐๔	+ ๙.๙๑
๒๕๕๙	๙๐,๑๓๗.๒๘	๕๖,๒๑๗.๔๙	๓๓,๙๑๙.๗๙	+ ๙.๑๖
๒๕๕๘	๘๒,๕๗๐.๒๔	๕๓,๖๙๐.๓๙	๒๘,๘๗๙.๘๕	+ ๑๑.๙๕
ค่าเฉลี่ยการเพิ่มขึ้น		+๕.๙๖	+๑๒.๑๑	+ ๘.๑๙

และปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ช่วงเดือนมกราคม - กรกฎาคม ๒๕๖๓ นักท่องเที่ยวที่มาจากจังหวัดเชียงใหม่ สร้างรายได้แก่จังหวัด ๒๔,๗๐๙.๒ ล้านบาท แยกเป็นชาวไทย ๑๗,๘๒๑.๑ ล้านบาท (-๕๐.๐๗%) ชาวต่างประเทศ ๖,๘๘๘.๑ ล้านบาท (-๗๑.๙๖%) ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาเดียวกัน จำนวน ๓๕,๕๕๑.๔ ล้านบาท (-๕๘.๙๙%)

ธุรกิจไมซ์ (MICE)

อุตสาหกรรมไมซ์เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีการเจริญเติบโตสูงที่สุดของไทย และมีส่วนสำคัญต่อมูลค่าโดยรวมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยจากข้อมูลของสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน.) พบว่า อุตสาหกรรมไมซ์ของไทยมีการเติบโตอย่างสูงต่อเนื่องกันมาตลอดตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ โดยระหว่างปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ จำนวนนักท่องเที่ยวไมซ์มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นจาก ๒๘,๘๕๔,๐๖๑ คน เป็นจำนวน ๓๕,๓๑๖,๕๐๘ คน หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๘.๓๐ และมีรายได้จากอุตสาหกรรมไมซ์เติบโตจาก ๗๓,๓๒๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๙๑,๑๔๒ ล้านบาทในปี ๒๕๖๐ หรือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๙.๕๕

๒) ภาคการเกษตร

จังหวัดเชียงใหม่ประกอบด้วย ๒๕ อำเภอ พื้นที่รวม ๑๒,๕๖๖,๙๑๑ ไร่ จำนวน ๘๑๑,๔๐๐ ครัวเรือน ครัวเรือนภาคการเกษตร ๑๗๗,๖๓๕ ครัวเรือน พื้นที่ทำการเกษตร ๒,๐๓๒,๕๕๖ ไร่ โดยอำเภอที่มี ครัวเรือนเกษตรกรรมและแรงงานภาคเกษตรมากที่สุด คือ อำเภอแม่แจ่ม จำนวน ๑๒,๒๕๘ ครัวเรือน และแรงงาน จำนวน ๒๕,๗๔๒ ราย และอำเภอที่มีพื้นที่ทางการเกษตรมากที่สุด คือ อำเภออมก๋อย จำนวน ๒๕๐,๖๕๐ ไร่

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
	ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก		ไม้ดอก/ไม้ประดับ			
	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ
๑๒,๕๖๖,๙๑๑	๔๖๒,๓๓๘	๒๓.๙๗	๕๘๒,๑๓๔	๓๐.๑๘	๓๐๓,๑๑๘	๑๕.๗๒	๒,๕๘๑	๐.๑๓	๑,๙๒๘,๖๓๖	๑๕.๓๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒

สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๑. ด้านการปลูกพืช

ชนิดพืช	จำนวนเกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กิโลกรัม/ไร่)	ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)
ข้าวนาปี	๗๗,๕๑๕	๕๐๘,๕๐๖	๕๐๕,๖๘๒	๓๐๓,๘๒๓	๖๐๑	NA
ลำไย	๕๑,๕๘๙	๒๗๙,๕๔๒	๒๗๔,๔๔๒	๑๑๖,๗๒๘	๔๒๕	NA
มะม่วง	๑๐,๙๘๔	๖๐,๖๖๒	๔๖,๓๑๐	๕๖๕๙๑	๑,๒๒๒	NA
ลิ้นจี่	๖,๑๖๒	๔๕,๗๙๐	๔๕,๗๔๕	๑๑,๖๖๕	๒๕๕	NA
กาแฟ	๙,๐๙๙	๓๒,๑๙๕	๓๐,๑๘๒	๓,๙๒๔	๑๓๐	NA
กระเทียม	๓,๖๑๕	๒๙,๘๙๐	๒๙,๘๖๐	๓๕,๖๒๘	๑,๑๙๓	NA
หอมแดง	๒,๙๓๓	๑๐,๖๘๓	๑๐,๖๘๓	๒๖,๓๙๐	๒,๔๗๐	NA
หอมหัวใหญ่	๑,๗๕๙	๘,๐๐๑	๗,๙๖๓	๓๓,๒๕๕	๔,๑๗๖	NA
ยางพารา (รวม)	๑,๑๙๒	๑๔,๘๘๙.๖๑	๑๒,๘๔๒.๘๙	๒,๒๓๕	๑๗๔	๑๗.๘๐
- มีเอกสารสิทธิ์	๕๒๐	๖,๐๗๘.๙๗	๕,๗๑๐.๐๒	๙๙๔		
- ไม่มีเอกสารสิทธิ์	๖๗๒	๘,๘๑๐.๖๔	๗,๑๓๒.๘๗	๑,๒๔๑		

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

๒. ด้านการปศุสัตว์

ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ข้อมูลผลผลิต		ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
			จำนวน	หน่วยนับ		
โคเนื้อ	๑๓,๓๘๙	๑๔๘,๕๙๔	๑๒,๓๐๓	ตัว/ปี	๒๒๐ บาท/กก. (โรงฆ่ามาตรฐาน)	N/A
โคนม	๑,๑๕๒	๕๓,๘๔๓	๑๒,๕๓๒	ตัว/ปี	น้ำนม ๑๙ บาท/กก.	N/A
กระบือ	๕,๑๑๐	๔๘,๓๕๒	๔๒๙	ตัว/ปี	๒๒๑ บาท/กก. (โรงฆ่ามาตรฐาน)	N/A
สุกร	๑๔,๖๕๔	๔๐๕,๗๗๔	๕๙๘,๘๐๐	ตัว/ปี	๖๙.๓ บาท/กก.	N/A
ไก่ (ไก่เนื้อ, ไก่พื้นเมือง, ไก่ไข่)	๖๐,๓๑๗	๖,๘๑๙,๔๔๖	๒๑๗,๐๓๙	ตัว/เดือน	๓๖.๒๐ บาท/กก.	N/A
ฟุ้งพันธุ์	๒๖๘	๗๙,๘๑๐ (รัง)	๒,๓๙๔,๓๐๐	กิโลกรัม	๘๐	๑๙๑,๕๔๔,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

๓. ด้านการประมง

ข้อมูลเกษตรกร			ข้อมูลฟาร์ม			โรงเพาะฟัก				เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)
บุคคลธรรมดา	นิติบุคคล	รวม	ฟาร์มเลี้ยงแบบยังชีพ	ฟาร์มเลี้ยงแบบพาณิชย์	รวม	อนุบาลอย่างเดียว	เพาะฟักอย่างเดียว	เพาะฟักและอนุบาล	รวม	
๗,๔๒๘	๖	๗,๔๓๔	๖,๙๕๒	๕๐๔	๗,๔๕๖	๙	๒	๓๕	๔๖	๕,๖๕๙.๗๗๔๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

๓) ภาคอุตสาหกรรม

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงใหม่ ได้รายงานความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมของจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ พบว่า มีโรงงานแจ้งประกอบกิจการจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๐๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๒๙,๔๔๗.๐๒ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๓๒,๑๔๑ คน

๔) ผลิตภัณฑ์ชุมชน

จังหวัดเชียงใหม่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย และมีการต่อยอดพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยอย่างสร้างสรรค์ ประกอบกับมีการผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว หรือที่เรียกว่า “อัตลักษณ์ล้านนา” เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องปั้นดินเผา ไม้แกะสลัก การนวดแผนไทย ที่สามารถทำตลาดได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำไปสู่การจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน

ในปัจจุบันจังหวัดเชียงใหม่มีผู้ประกอบการ OTOP ที่ลงทะเบียนแล้วจำนวน ๒,๔๘๔ ราย และมีผลิตภัณฑ์จำนวน ๖,๘๘๐ รายการ สามารถจำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์ ได้ดังนี้

ประเภทผลิตภัณฑ์	ปี ๒๕๕๙ (รายการ)	ปัจจุบัน (รายการ)
๑. อาหาร	๕๕๐	๑,๔๓๓
๒. เครื่องดื่ม	๒๗๓	๕๗๑
๓. เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	๑,๐๙๗	๒,๑๑๑
๔. ของใช้	๙๘๕	๑,๖๙๖
๕. สมุนไพร	๔๔๒	๑,๐๖๘
รวม	๓,๓๔๗	๖,๘๘๐

สภาพทางสังคม

• ด้านการศึกษา

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๗๓๕ แห่ง โดยแยกเป็นระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา โดยมีครู/อาจารย์ รวมทั้งสิ้น ๒๔,๓๓๙ คน และมีจำนวน นักเรียน/นักศึกษารวมทั้งสิ้น ๒๗๖,๔๗๒ คน ซึ่งหากเทียบอัตราส่วนระหว่างครู/ต่อนักเรียน/นักศึกษา เป็น อัตราส่วน ๑ : ๑๑ รายละเอียด ดังนี้

ประเภทการจัดการศึกษา	สถานศึกษา (แห่ง)	ครู/อาจารย์ (คน)	นักเรียน (คน)
๑. ระดับประถมศึกษา (สพฐ.)	๖๗๑	๙,๗๙๓	๑๒๙,๔๕๖
๒. ระดับมัธยมศึกษา (สพฐ.)	๓๔	๒,๔๔๓	๓๘,๒๐๘
๓. อาชีวศึกษา (รัฐและเอกชน)	๑๘	๑,๖๑๓	๒๓,๐๐๕
๔. อุดมศึกษา (ศธ.และอื่นๆ)	๑๒	๑๐,๔๙๐	๘๕,๘๐๓
รวม	๗๓๕	๒๔,๓๓๙	๒๗๖,๔๗๒

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลปีการศึกษา ๒๕๖๓

• ด้านการสาธารณสุข

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานบริการด้านสาธารณสุขประเภทที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน จำนวน ๔๘ แห่ง จำนวน ๔,๙๙๙ เตียง จำแนกเป็นประเภทบริการทั่วไป จำนวน ๔๐ แห่ง ประเภทบริการเฉพาะโรค จำนวน ๘ แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถานบริการสาธารณสุขแยกตามสังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒๔ แห่ง นอกสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๕ แห่ง สังกัดกระทรวงอื่นๆ ๔ แห่ง และสังกัดเอกชน ๑๕ แห่ง ดังนี้

ที่	สังกัด	จำนวน (แห่ง)	เตียง
๑	สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๒๔	๑,๑๙๙
๒	นอกสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๕	๙๙๙
๓	สังกัดกระทรวงอื่นๆ	๔	๑,๑๓๒
๔	เอกชน	๑๕	๑,๖๖๙
รวม		๔๘	๔,๙๙๙

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๓

สำหรับบุคลากรทางด้านสาธารณสุข สามารถจำแนกตามวิชาชีพ ดังนี้

บุคลากร สาธารณสุข	สังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวง สาธารณสุข	อัตราส่วน ต่อประชากร	โรงพยาบาลรัฐนอกสังกัด สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข	โรงพยาบาล เอกชน	รวม	อัตราส่วนต่อ ประชากร
แพทย์	๕๙๒	๑:๔,๑๑๙	๔๓๒	๓๖๔	๑,๓๘๘	๑,๒๘๒
ทันตแพทย์	๑๕๓	๑:๑๑,๖๒๙	๑๕๓	๒๗	๓๓๓	๕,๓๔๓
เภสัชกร	๒๕๒	๑:๗,๐๖๑	๑๒๑	๑๖๔	๕๓๗	๓,๓๑๓
พยาบาลวิชาชีพ	๒,๗๗๙	๑:๖๔๐	๒,๑๗๑	๑,๓๙๐	๖,๓๔๐	๒๘๑

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ พฤษภาคม ๒๕๖๓

นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ยังเป็นที่ตั้งของสถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล สถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ประเทศต่างๆ ดังนี้

๑. สถานกงสุลใหญ่แห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำเชียงใหม่
๒. สถานกงสุลใหญ่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ณ จังหวัดเชียงใหม่
๓. สถานกงสุลใหญ่ญี่ปุ่น ณ นครเชียงใหม่
๔. สถานกงสุลใหญ่สหรัฐอเมริกา เชียงใหม่
๕. สถานกงสุลสาธารณรัฐอินเดีย ณ จังหวัดเชียงใหม่
๖. สถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์สาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศประจำจังหวัดเชียงใหม่
๗. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์ฝรั่งเศส ประจำจังหวัดเชียงใหม่
๘. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์อิตาลี ประจำจังหวัดเชียงใหม่
๙. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐเกาหลีประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๐. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สวีเดนประจำเชียงใหม่
๑๑. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์แห่งสาธารณรัฐออสเตรเลียประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๒. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐโปรตุเกสประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๓. สถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์เปรู ประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๔. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๕. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สวีเดนประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๖. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สหราชอาณาจักรประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๗. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐฟินแลนด์ประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๘. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์แคนาดา ประจำจังหวัดเชียงใหม่
๑๙. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์เครือรัฐออสเตรเลีย ประจำจังหวัดเชียงใหม่
๒๐. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์เครือรัฐออสเตรเลียประจำจังหวัดเชียงใหม่
๒๑. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐโคลอมเบีย ณ จังหวัดเชียงใหม่
๒๒. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐไอร์แลนด์

• ความมั่นคง

ในสภาวะการณ์ปัจจุบันพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ยังต้องเผชิญกับภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงประเทศและของจังหวัดอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ปัญหาการค้ายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่างด้าวทั้งในและนอกระบบ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข โรคระบาดติดต่อ การบุกรุกทำลายป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสาธารณสุขภัยและภัยธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา สิ่งแวดล้อม รวมถึงปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกทางความคิดของคนภายในสังคมที่เกิดจากสถานการณ์ด้านการเมือง ความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ที่ก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคงภายใน รวมทั้งสภาพแวดล้อมของปัญหาความมั่นคงที่เกิดจากผลกระทบและการขยายตัวของปัญหาความมั่นคงจากประเทศเพื่อนบ้านและสังคมโลกในปัจจุบัน

ดังนั้น สถานการณ์ภัยคุกคามที่จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดเชียงใหม่ ภายในปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ในระดับความเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาตามลำดับ ประกอบด้วย ปัญหาความมั่นคงภายใน ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาการก่อการร้ายสากล ปัญหาความมั่นคงตามแนวชายแดน ปัญหาการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย ปัญหายาเสพติด ปัญหาการจัดระเบียบสังคม ปัญหาการค้ามนุษย์ ปัญหาแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ปัญหาสาธารณสุขภัยและภัยธรรมชาติ รวมทั้งปัญหาความขัดแย้ง

ทางความคิดของคนในสังคม ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืน จึงมีความจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานของรัฐ องค์กรภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และที่สำคัญยิ่ง คือ การสร้างภูมิคุ้มกันและปลูกฝังจิตสำนึก สร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนรุ่นใหม่ซึ่งจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และมีความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมในอนาคต เพื่อให้ประเทศชาติมีเสถียรภาพและความมั่นคงที่ยั่งยืนสืบต่อไป

สถานการณ์ด้านความมั่นคงที่เป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้

๑) ปัญหาด้านภัยยาเสพติด

กล่าวทั่วไป : สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังแต่ด้วยข้อจำกัดและเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการทางด้านการเศรษฐกิจ การเมือง สถานการณ์ด้านความมั่นคงที่มีส่วนให้ปัญหายาเสพติดขยายตัวมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวม

โดยสามารถสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา จังหวัดเชียงใหม่มีสถิติเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยสรุปดังนี้

สถิติ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
การจับกุมผู้ต้องหา	๗,๑๑๖ ราย/ ๗,๓๔๙ คน	๙,๙๔๒ ราย/ ๑๐,๑๔๕ คน	๑๐,๐๓๔ ราย/ ๑๐,๐๓๙ คน
สกัดสวนคดี ๕ ข้อหาสำคัญ (ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	๑,๔๙๗ คดี/ ร้อยละ ๒๑.๐๔	๒,๒๓๐ คดี/ ร้อยละ ๒๒.๔๓	๒,๓๙๐ คดี/ ร้อยละ ๒๓.๘๒

ที่มา : กองบังคับตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่, (สิงหาคม ๒๕๖๓)

สถิติผลการจับกุมคดียาเสพติด (รวมทุกข้อหา) ปีงบประมาณ ๒๕๖๑ , ๒๕๖๒ , ๒๕๖๓

	งบประมาณปี ๒๕๖๑	งบประมาณปี ๒๕๖๒	งบประมาณปี ๒๕๖๓
ราย	๗,๑๑๖	๙,๙๔๒	๑๐,๐๓๔
คน	๗,๓๔๙	๑๐,๑๔๕	๑๐,๐๓๙

ที่มา : กองบังคับตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่, (สิงหาคม ๒๕๖๓)

ทั้งนี้ ในห้วงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๓ จังหวัดเชียงใหม่มีผลการปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ โดยมีการจับกุมรวมทั้งสิ้น จำนวน ๑๐,๐๓๔ คดี ผู้ต้องหา จำนวน ๑๐,๐๓๙ ราย โดยมีตรวจยึดของกลางเป็นยาบ้า จำนวน ๓๘,๒๒๔,๑๖๙ เม็ด เฮโรอีน จำนวน ๒๐,๓๑๙.๓๒ กรัม ไอซ์ จำนวน ๗๑๘,๗๘๕.๓๗ กรัม ฝิ่นดิบ จำนวน ๒๑๖,๕๖๒ กรัม มูลฝิ่น ๒๔๙.๕๐ กรัม กัญชาสด จำนวน ๖๐๗,๕๔๕ กรัม กัญชาแห้ง ๑๙,๑๕๘.๑๒ กรัม เคตามีน จำนวน ๖๖.๔๘ กรัม ไบกระท่อม ๘๔๑ ใบ

ที่มา : ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดเชียงใหม่ (ศอ.ปส.จ.ขม.)

๒) ปัญหาการค้ำมนุษย์

สถานการณ์การค้ำมนุษย์ในจังหวัดเชียงใหม่ ปี พ.ศ.๒๕๖๒ มีคดีค้ำมนุษย์เกิดขึ้น จำนวน ๒๑ คดี มีสถานการณ์เสี่ยงความผิดการค้ำมนุษย์อยู่ ๕ รูปแบบ ได้แก่

(๑) **ด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการค้าประเวณี** พบว่ามีการนำเด็กอายุระหว่าง ๕-๑๕ ปี เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเพิ่มขึ้น ในร้านคาราโอเกะ ผับ สปา ซึ่งมีการแอบแฝงการค้าประเวณี อีกทั้งมีชาวต่างชาติชักชวนเด็กผู้ชายไปถ่ายภาพอนาจารและนำภาพลงในเว็บไซต์ซึ่งมีลักษณะที่ส่อไปในทางเพศ และในพื้นที่ต่างอำเภอพบว่าการค้ำมนุษย์ ที่มีการปรับเปลี่ยนสถานที่จัดตั้งร้านคาราโอเกะ หรือร้านอาหารขนาดเล็ก ในถนนหมู่บ้าน แทนถนนสายหลักเพื่อหลบเลี่ยงการตรวจสอบ ส่วนพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่พบการค้าประเวณีทางเพศในรูปแบบค้าประเวณีเด็กและหญิงในร้านคาราโอเกะ ร้านอาหารกึ่งผับ นวดแผนโบราณซึ่งแอบแฝงการค้าประเวณี สถานออบอบนวดแอบแฝง มีเด็กทำงานในร้านเดินระบำไปเปลือยหรือเดินโคโยตี้และนำไปสู่การขายบริการทางเพศ

(๒) **ด้านการบังคับใช้แรงงาน** พบขบวนการชนคนต่างชาติมายังสถานที่พัก เพื่อรอส่งไปทำงานยังพื้นที่ต่างๆ ส่วนใหญ่คนต่างด้าวเหล่านี้ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ จึงอาจตกเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์ด้านการบังคับใช้แรงงานหรือด้านอื่นได้ในภายหลัง ส่วนการบังคับใช้แรงงานเด็กในพื้นที่ยังไม่พบแต่อาจแอบแฝงตัวอยู่ในรูปแบบการติดตามและช่วยเหลือผู้ปกครองขณะทำงาน ซึ่งนายจ้างอาจให้เงินเล็กน้อยซึ่งอ้างว่าเป็นค่าขนม รวมไปถึงการบังคับใช้แรงงานเด็กเดินขายของ ดอกไม้ ตามร้านอาหารต่างๆ ในเวลากลางคืน สถานที่หรือพื้นที่เป้าหมายพบได้ทุกพื้นที่ มีการใช้แรงงานซึ่งผู้ปกครองพาบุตรหลานเดินตามไปทำงานด้วย ส่วนพาเด็กเร่ขายของพบได้ร้านอาหาร ร้านหมูกระทะ ซึ่งเปิดให้บริการเวลากลางคืน

(๓) **ด้านการนำคนมาขอทาน** พบว่าได้มีการนำเด็กต่างด้าวเข้ามาแสวงหาประโยชน์การขอทาน โดยเข้าบ้านให้อยู่เป็นกลุ่มใหญ่และกระจายกันไปขอทานบริเวณต่างๆ ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคนจำนวนมาก โดยทำเป็นขบวนการมีการเช่าเด็กจากผู้ปกครองซึ่งเป็นคนต่างด้าวเพื่อมาทำอาชีพขอทาน มีการนำเด็กชาวเมียนมาร์มาขอทาน พบตามสถานที่ท่องเที่ยว ตลาดกลางคืน ตลาดนัด และถนนคนเดิน เด็กขอทานส่วนใหญ่เข้าสู่กระบวนการโดยการติดตามมากับครอบครัวหรือญาติ จะมีนายหน้าเข้าไปติดต่อชักชวนมาจากจังหวัดท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมาร์ ผ่านอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย นายหน้าจะมีการจัดสรรพื้นที่และบางครั้งจะต้องจ่ายค่าเช่าที่สำหรับการขอทานด้วย ขอทานมีรายได้ประมาณวันละ ๑๐๐-๑๕๐ บาท/วัน พบสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

(๔) **ด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น** พบมีการนำเด็กโดยเฉพาะเด็กกลุ่มชาติพันธุ์อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เจ้าของร้านจะให้เด็กแต่งตัวไปคอยมานั่งให้บริการและเอ็นเตอร์เทนแขก เสิร์ฟอาหาร เครื่องดื่ม ในร้านคาราโอเกะ ลูกค้าสามารถจับ กอด ลูบ คลำ เนื้อตัวได้

(๕) **ด้านการผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก** พบว่ามีการชักชวน นำพา ชมชู้ กระทำอนาจารเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี โดยใช้กลยุทธ์หลอกลวง ปลอมตนเป็นผู้อื่นในเวปไซต์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ (ทางเฟซบุ๊ก)

ผลการปฏิบัติงานในการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์

(๑) **ด้านนโยบาย** ในระดับจังหวัดเชียงใหม่ ตามคำสั่งจังหวัดเชียงใหม่ ได้แต่งตั้งให้ ผบก.ภ.จว. เชียงใหม่ เป็นคณะอนุกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ ได้เข้ามอบหมายบุคลากรของหน่วยงานเข้าร่วมการประชุมคณะอนุกรรมการฯ ดังกล่าว และคณะทำงานขับเคลื่อนและติดตามแผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ ทุกครั้ง เพื่อนำนโยบายมาสู่การปฏิบัติของหน่วยงานเชิงบูรณาการในการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ในการแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ในพื้นที่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๒) **ด้านการดำเนินคดี** ในรอบปี พ.ศ.๒๕๖๒ (เดือน ม.ค.-ธ.ค.๒๕๖๒) ได้มีการดำเนินคดีการค้ำมนุษย์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๒๑ คดี โดยแบ่งเป็นรูปแบบการบังคับใช้แรงงาน จำนวน ๗ คดี ผู้เสียหาย ๗๘ คน ผู้ต้องหา ๓๑ คน รูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณี จำนวน ๖ คดี ผู้เสียหาย ๕ คน ผู้ต้องหา ๖ คน รูปแบบการนำคนมาขอทาน จำนวน ๒ คดี ผู้เสียหาย ๖ คน ผู้ต้องหา ๙ คน รูปแบบการแสวงหาทางเพศรูปแบบอื่น จำนวน ๒ คดี ผู้เสียหาย ๔ คน ผู้ต้องหา ๒ คน และรูปแบบการผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก จำนวน ๔ คดี ผู้เสียหาย ๔ คน ผู้ต้องหา ๒ คน (รวม ผู้เสียหาย ๙๗ คน ผู้ต้องหา ๕๐ คน จับกุม ๒๒ คน หลบหนี/ออกหมายจับ ๒๘ คน) คดีทั้งหมดพนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการแล้ว พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องจำนวน ๑๓ คดี สั่งไม่ฟ้อง จำนวน ๘ คดี (คดีการบังคับใช้แรงงาน ๗ คดี และคดีการผลิตหรือเผยแพร่สื่อลามก ๑ คดี พิจารณาแล้วไม่เป็นการกระทำผิดคดีค้ำมนุษย์) ศาลพิพากษาตัดสินแล้ว จำนวน ๖ คดี ยังไม่ผลคดีชั้นศาล จำนวน ๗ คดี

ในรอบปี พ.ศ.๒๕๖๓ (เดือน ๑ ม.ค. ๖๓ – ๓๑ ก.ค. ๖๓) ได้มีการดำเนินคดีการค้ำมนุษย์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๓ คดี เป็นรูปแบบการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี ทั้ง ๓ คดี ผู้เสียหาย (เด็กชาย) ๔ คน ผู้ต้องหา ๓ คน (ถึงแก่ความตาย ๑ คน จับกุมได้ ๑ คน ยังจับกุมตัวไม่ได้ ๑ คน) พนักงานสอบสวนได้ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการแล้ว จำนวน ๒ คดี พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องเนื่องจากผู้ต้องหาถึงแก่ความตาย และมีคดีอยู่ระหว่างการสอบสวน จำนวน ๑ คดี

(๓) **มาตรการ ระเบียบ สำนักงานฯ คำสั่ง คสช. กม.เกี่ยวข้อ** ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ได้จัดตั้งศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ (ศพตส.ภ.จว.เชียงใหม่) ตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ๑๗๘ /๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ มี.ค.๖๓ มีที่ตั้งอยู่ ณ อาคารสำนักงานตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่ ชั้น ๔ ถ.เชียงใหม่-ลำปาง ต.ท่าศาลา อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ โดยมี ผบก.ภ.จว.เชียงใหม่ เป็น ผอ.ศพตส.ฯ มีโครงสร้างการปฏิบัติงานตามกรอบที่ ตร.กำหนดไว้อย่างเป็นรูปธรรม มีการจัดตั้งศูนย์คัดแยกและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ำมนุษย์จังหวัดเชียงใหม่ ณ ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัว และป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ ตำรวจภูธรภาค ๕ (ศพตส.ภ.๕) ตั้งอยู่ที่ ชั้น ๒ อาคารตำรวจภูธรภาค ๕ ถ.มหิตล ต.หนองหอย อ.เมืองเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ ทั้งนี้เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนด้านการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สตรี และครอบครัว เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของตำรวจและรัฐบาล ทั้งนี้ ได้เน้นให้มีการปฏิบัติงานตามแผนพิทักษ์เด็ก สตรี และครอบครัว สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (แผน พตส.ตร.) แผนป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (แผน ปคม.ตร.) และแผนงานยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของจังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการสั่งการ กำชับการปฏิบัติงานสู่ระดับสถานีตำรวจ โดยกำชับในที่ประชุมบริหารงาน ภ.จว.เชียงใหม่ เป็นประจำทุกเดือนเพื่อให้ ทน.สภ. แต่ละแห่งนำไปถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ในปี พ.ศ.๒๕๖๒-ปัจจุบัน ได้กำชับให้ทุก สภ.ในสังกัด ทราบและถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรการทางบริหารในการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๔๘ ตลอดจนระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยได้กำชับตามหนังสือ ภ.จว.เชียงใหม่ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๐(ชม).๔๓ (ศพตส.)/๕๒ ลงวันที่ ๑๘ พ.ค.๖๓

๓) ภัยด้านความมั่นคงพิเศษ

การบุกรุกทำลายป่า/ทรัพยากรธรรมชาติ

การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวเศรษฐกิจ การลงทุนของต่างชาติ การส่งเสริมการปลูกพื้นที่เชิงเดี่ยว ความต้องการที่ดิน ที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำการเกษตร เป็นปัจจัยสำคัญทำให้นายทุน และประชาชน ที่อยู่ใกล้ป่า หรือพื้นที่ป่าไม้ มีการบุกรุกแผ้วถางเพื่อปลูกพืช ยึดครองพื้นที่ เพื่อเป็นที่อยู่อาศัย หรือขายให้ต่อนายทุน การลอบตัดไม้ในเขตป่า หรือป่าสงวน เพื่อลักลอบนำมาสร้างบ้าน หรืออำพรางขายให้นายทุน ในการทำเฟอร์นิเจอร์ สิ่งประดิษฐ์ไม้แกะสลัก หรือสร้างรีสอร์ท รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ หิน ดิน ขุดทรายไปขายหรือแหล่งต้นน้ำถูกบุกรุก ทำลายไม่เพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยของรัฐจะป้องกันปราบปรามอย่างต่อเนื่อง การรณรงค์ให้ปลูกป่าเพิ่มขึ้น ไม่ให้เผาป่าล่าสัตว์ กำจัดวัชพืชเพื่อเตรียมพื้นที่ปลูก หรือเผาป่าเอาเห็ด การเผาป่ามีบทลงโทษไม่รุนแรงนัก การบังคับใช้กฎหมาย หรือหาตัวผู้กระทำความผิดได้ การปล่อยปะละเลยของเจ้าหน้าที่ หรือจนท.มีน้อย การปลูกจิตสำนึกให้กับราษฎร การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงโทษพิษภัยของการทำลายป่า เกิดความแห้งแล้ง การขาดแคลนน้ำใช้น้ำบริโภค ภัยแล้ง หรือเกิดน้ำท่วมดินถล่มเวลาฝนตกหนักไม่มีรากต้นไม้ดูดซับน้ำไว้ ก็จะทำให้เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ได้

แนวโน้ม ประชาชนยังคงมีความต้องการพื้นที่ทำกินของราษฎร เพิ่มมากขึ้น การขยายครอบครัวการบุกรุกพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ปลูกข้าวโพด กะหล่ำปลี พืชตระกูลถั่ว ประกอบกับนายทุนยังมีการกว้านซื้อที่ดินเชิงธุรกิจ การเกษตร ทำรีสอร์ท สถานที่แหล่งท่องเที่ยว และการปล่อยปะละเลยของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คาดว่าการบุกรุกทำลายป่าไม้ น่าจะมีอยู่อย่างต่อเนื่อง แต่อาจจะไม่รุนแรงมากนัก

สภาพทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• ทรัพยากรธรณี

จังหวัดเชียงใหม่มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชันสลับกับที่ราบลุ่มแม่น้ำ สภาพธรณีวิทยาประกอบด้วยหินอัคนีชนิดหินแกรนิตและหินภูเขาไฟที่ผุพังง่าย และอยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงฤดูฝนมีฝนตกชุกติดต่อกันหลายวันทำให้มีโอกาสเกิดดินถล่มได้สูงและมีรอยเลื่อนมีพลัง ๒ แห่งที่พาดผ่านจังหวัด ได้แก่ "รอยเลื่อนแม่จัน" ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด และ "รอยเลื่อนแม่ทา" พาดผ่านพื้นที่ตอนกลางของจังหวัดในทิศเหนือ-ใต้

มีการผลิตแร่ธาตุที่สำคัญ ๘ ชนิด ได้แก่ ถ่านหิน เฟลด์สปาร์ แมงกานีส ดีบุก ดินขาว ฟลูออไรด์ และแร่หิน นอกจากนี้จังหวัดเชียงใหม่ยังมีแหล่งทรัพยากรธรณีที่สำคัญ เช่น แหล่งปิโตรเลียม อำเภอดอยสะเก็ด นอกจากนี้ยังมีสภาพธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอีกหลายแห่ง เช่น บ่อน้ำพุร้อน อำเภอสันกำแพง โป่งเดือด อำเภอมะแตง และบ่อน้ำแร่ธรรมชาติ อำเภอมะริม เป็นต้น

• ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๘๓๔,๕๙๔.๑๙ ไร่ เป็นพื้นที่ป่า ๙,๖๒๗,๓๕๕.๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๙ ของพื้นที่จังหวัด ในอดีตที่ผ่านมาเคยมีพื้นที่ป่าไม้ถึงร้อยละ ๘๐ (ปี ๒๕๐๔) และในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ป่าไม้เหลือเพียงร้อยละ ๖๙.๕๙ (กรมป่าไม้ : ๒๕๖๒) คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๙ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ประเภทป่าประกอบด้วย ป่าดิบเขา, ป่าดิบแล้ง, ป่าสนเขา, ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง เป็นต้น เมื่อจำแนกประเภทป่าตามกฎหมายของจังหวัดเชียงใหม่ได้ ดังนี้

๑. ป่าสงวนแห่งชาติ	จำนวน ๒๕ ป่า	เนื้อที่ ๗,๑๕๓,๒๒๓.๑๓ ไร่
๒. อุทยานแห่งชาติ	จำนวน ๑๕ แห่ง	เนื้อที่ ๔,๐๖๖,๑๗๗.๖๘ ไร่
๓. วนอุทยานแห่งชาติ	จำนวน ๑ แห่ง	เนื้อที่ ๙,๓๗๕.๐๐ ไร่
๔. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	จำนวน ๗ แห่ง	เนื้อที่ ๑,๑๓๕,๗๖๙.๓๗ ไร่
๕. เขตห้ามล่าสัตว์ป่า	จำนวน ๑ แห่ง	เนื้อที่ ๑๐,๙๓๗.๐๐ ไร่

- หมายเหตุ : (๑) พื้นที่ป่าสงวนฯ บางป่ามีอาณาเขตเกินขอบเขตพื้นที่ของจังหวัดและอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบางแห่ง ประกาศทับซ้อนป่าสงวนฯ
- (๒) เนื้อที่ของอุทยานฯ ได้รวมถึงอุทยานฯเตรียมประกาศ และอุทยานฯที่ดำเนินการสำรวจด้วย
- (๓) อุทยานฯ เตรียมประกาศ และอุทยานฯที่ดำเนินการสำรวจ มีพื้นที่ทับซ้อนป่าสงวนฯ

จังหวัดเชียงใหม่มีป่าไม้หลายประเภท ประกอบด้วย ป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าเต็งรังผสมป่าสนเขา และป่าแดง เป็นต้น พื้นที่ป่าไม้ ประกอบด้วย ป่าธรรมชาติ สวนป่าและป่าฟื้นฟูตามธรรมชาติ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ป่าไม้อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ๙,๖๒๗,๓๕๕.๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๙ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยแนวโน้มลดลงจากอดีต การลดลงของพื้นที่ป่าเกิดได้จากหลายสาเหตุ ทั้งจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน การตัดไม้เพื่อการค้า รวมทั้งนโยบายของรัฐที่เน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ การให้สัมปทานการทำไม้ การก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ และการเกิดไฟป่า

• ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดเชียงใหม่มีลุ่มน้ำหลักในพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๓ ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำปิงตอนบน ลุ่มน้ำโขงส่วนที่ ๑ และลุ่มน้ำสาละวินและยวม โดยลุ่มน้ำปิงตอนบนมีพื้นที่รับน้ำฝนมากที่สุดในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเขื่อนภูมิพลเป็นเขตแบ่งลุ่มน้ำปิงตอนบนและลุ่มน้ำปิงตอนล่าง ลำน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่มีต้นน้ำมาจากภูเขาต่างๆ แม่น้ำตามธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

- **แม่น้ำปิง** เป็นแม่น้ำสายหลัก มีความยาวประมาณ ๖๐๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำมาจากดอยถั่วในอำเภอเชียงดาว ไหลผ่านอำเภอเชียงดาว อำเภอแม่แตง อำเภอสันทราย อำเภอแม่ริม อำเภอเมืองเชียงใหม่ (ความจุ ๔๔๐ ลบ.ม./วินาที) อำเภอสารภี อำเภอหางดง อำเภอสันป่าตอง อำเภอจอมทอง อำเภอฮอด และอำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร และไหลมารวมกับแม่น้ำน่านที่ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นแม่น้ำเจ้าพระยา

- **แม่น้ำแดง** มีความยาว ๑๓๕ กิโลเมตร ต้นน้ำมาจากดอยบุกป่าแฝกขุนแม่แตง ในเขตอำเภอเวียงแหง ผ่านอำเภอแม่แตง ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวา ที่ตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ความจุของลำน้ำ ๓๐๐ ลบ.ม./วินาที

- **แม่น้ำแม่งัด** มีความยาว ๗๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำมาจากภูเขาทางทิศเหนือของอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านตำบลเวียง ตำบลน้ำแพร่ ตำบลแม่แว่น ตำบลแม่ปิง ตำบลโหล่งขอด แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งซ้าย ที่บ้านซ่อแล อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่งวง** มีความยาว ๑๐๕ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากดอยผีปันน้ำ ไหลผ่านอำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันทราย อำเภอสันกำแพงอำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และไหลผ่านจังหวัดลำพูน อำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งซ้ายที่อำเภอป่าซาง

- **แม่น้ำแม่ริม** มีความยาว ๔๙ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอแม่ริม ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาที่ตำบลริมใต้อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่ขาน** มีความยาว ๑๐๗ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากดอยแม่ตะละกับดอยแม่แดดน้อย อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอแม่ว่าง ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาที่ตำบลท่าวังพร้าว อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำกลาง** มีความยาว ๔๕ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาดอยอินทนนท์ด้านตะวันออก ไหลผ่านอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวา

- **แม่น้ำแม่แจ่ม** มีความยาว ๑๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากภูเขาทิศเหนือของช่องปางเกี๊ยะ ในอำเภอแม่แจ่ม ผ่านตัวอำเภอแม่แจ่ม และอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาที่บ้านสบแจ่ม อำเภอฮอดจังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่หาด** มีความยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งซ้ายที่อำเภอดอยเต่าจังหวัดเชียงใหม่
- **แม่น้ำแม่ตื่น** มีความยาว ๑๕๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากช่องเขาระหว่างอำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอมก๋อย แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาในเขตจังหวัดตาก
- **แม่น้ำกก** มีความยาว ๑๘๐ กิโลเมตร ต้นน้ำจากภูเขาทางทิศใต้ของเมืองเชียงตุง ประเทศพม่า ไหลผ่านเมืองกก เมืองสาตะในพม่า ผ่านอำเภอแม่อาว จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงรายแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงแสนจังหวัดเชียงราย
- **แม่น้ำฝาง** มีความยาว ๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากดอยหัวโท บนถนนสายเชียงใหม่-ฝาง เขตอำเภอไชยปราการ ไหลขึ้นทางทิศเหนือ ผ่านอำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง อำเภอแม่อาว จังหวัดเชียงใหม่ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำกกฝั่งขวา

ระบบชลประทาน

จังหวัดเชียงใหม่มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำจำนวนมากทั้งโครงการขนาดใหญ่ โครงการขนาดกลาง โครงการขนาดเล็ก และโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ซึ่งโครงการเหล่านี้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมเจ้าท่า กรมโยธาธิการและผังเมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรภาคเอกชนโดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

(๑) โครงการขนาดใหญ่ ประกอบด้วย ๓ โครงการ ได้แก่

- **โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาแม่แตง** ตั้งอยู่ ตำบลแม่แตง อำเภอแม่แตง ประเภทฝายระดับน้ำสูงสุด +๓๙๔.๕๐๐ ม.(รทท.) ระดับเก็บกัก +๓๔๗.๐๐๐ ม.(รทท.) พื้นที่โครงการ ๑๗๔,๒๓๘ ไร่ พื้นที่ชลประทาน ๑๔๘,๑๐๒ ไร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่ฝั่งขวาของลำน้ำแม่ปิงภายในเขตจังหวัดเชียงใหม่ให้มีการชลประทานเพียงพอแก่การทำนาและปลูกพืชอื่นๆ ในฤดูแล้ง

- **โครงการเขื่อนแม่จันทสมบูรณ์ชล** ตั้งอยู่ ตำบลช่อแล อำเภอแม่แตง ประเภทอ่างเก็บน้ำ ความจุของอ่างที่ระดับน้ำสูงสุด ๓๒๕ ล้านลูกบาศก์ เมตร ระดับต่ำสุด ๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ระดับน้ำเก็บกักได้ ๒๖๕ ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยทั้งปีในพื้นที่รับน้ำฝนเหนืออ่าง ๑,๓๐๐ มิลลิเมตรพื้นที่ชลประทาน ๓๐,๐๐๐ ไร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเก็บกักน้ำสำหรับช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูกฝั่งซ้ายลุ่มน้ำปิง

- **โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาแม่กว** ตั้งอยู่บริเวณตำบลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด ความจุของอ่างที่ระดับน้ำสูงสุด ๒๙๕ ล้านลูกบาศก์เมตร ระดับต่ำสุด ๑๔ ล้านลูกบาศก์เมตร ระดับน้ำเก็บกักได้ ๒๖๓ ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยทั้งปี ในพื้นที่รับน้ำฝนเหนืออ่าง ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร พื้นที่โครงการ ๑๗๕,๐๐๐ ไร่ พื้นที่ชลประทาน ๑๕๖,๔๔๐ ไร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อการชลประทาน ป้องกันอุทกภัยการประมง การประปาและอุปโภคบริโภค

(๒) **โครงการขนาดกลาง** จำนวน ๓๒ แห่ง อาทิ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ฝายแม่สาว ฝายพญาคำ อ่างเก็บน้ำห้วยแก้ว อ่างเก็บน้ำห้วยหยวก ฝายแม่สาว อ่างเก็บน้ำบ้านแม่ตะไคร้

(๓) **โครงการชลประทานขนาดเล็ก** ในจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๑๑ แห่ง พื้นที่ ๔๑๐,๑๗๘ ไร่ ประกอบด้วย โครงการที่มีระบบจำนวน ๘๐,๘๕๐ ไร่ และโครงการที่ไม่มีระบบ ๓๒๙,๓๒๘ ไร่

(๔) **โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ** ที่อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓๓๖ แห่ง ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำ ๗๖ แห่ง ฝายทดน้ำ ๑๕๖ แห่ง และอาคารอื่นๆ ๑๐๔ แห่ง

(ที่มา : โครงการชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๙)

• คุณภาพอากาศและการเกิดไฟป่า

๑) คุณภาพอากาศ

จังหวัดเชียงใหม่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแอ่งกระทะ เมื่อเกิดการสะสมของมลพิษและเกิดความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาปกคลุม อุณหภูมิและความชื้นทำให้เกิดหมอกในตอนเช้า เมื่อหยดน้ำในอากาศรวมตัวกับฝุ่นละอองในอากาศจึงเกิดหมอกควันขึ้นได้ง่าย ทำให้เกิดสภาพฟ้าหลัวปกคลุมไปทั่วทั้งเมือง โดยอีกสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดหมอกควันไฟป่าเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้านั้นคือสาเหตุจากหมอกควันข้ามแดน ทั้งการเผาในที่โล่ง ทั้งในพื้นที่เกษตรและพื้นที่ป่าและไม่ใช่เพียงภายในประเทศอย่างเดียว ซึ่งจากภาพถ่ายจากดาวเทียมก็แสดงให้เห็นว่าจุดความร้อนในระดับภูมิภาคที่รวมประเทศเพื่อนบ้านก็มีจุดความร้อนที่เกิดจากการเผาเช่นกัน ซึ่งทิศทางการเคลื่อนที่ของอากาศจากประเทศเพื่อนบ้านที่มายังภาคเหนือของไทยก็เป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้หมอกควันหนาแน่นขึ้น (อ้างอิงจากหัวหน้าศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากบทความข่าว “ฝุ่น:เชียงใหม่ วิกฤตหมอกควันภาคเหนือ วาระแห่งชาติที่ยังแก้ไม่ได้มา ๑๒ ปี”) อีกทั้งการเผาในที่โล่งบุกรุกทำลายป่าไม้เพื่อประโยชน์ของกลุ่มบุคคลแต่ละกลุ่ม และเนื่องด้วยวิถีชีวิตการทำการเกษตรของเกษตรกรบางพื้นที่ที่มีการปลูกพืชเชิงเดี่ยว เผาเศษวัสดุทางการเกษตรเพื่อเตรียมพื้นที่ในการทำการเกษตรในฤดูกาลต่อไป นอกจากนี้ยังมีการเผาขยะบริเวณชานเมืองและในตัวเมือง ทำให้ยากต่อการควบคุมค่ามลพิษจากฝุ่นละอองขนาดเล็ก ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ได้ประสบปัญหาหมอกควันนับเป็นเวลา ๑๐ กว่าปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ หมอกควันและฝุ่นละอองในพื้นที่ภาคเหนือรุนแรงหนักสูงกว่ามาตรฐาน ๓ - ๖ เท่า ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แพร่ ในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ (อ้างอิงจากข่าวไทยรัฐ “ฝุ่นพิษ: ปัญหาเก่าแก่ ผลพวงอากาศแปรปรวน”) และปัญหายังคงเกิดต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน มาจนถึงปัจจุบันโดยปี ๒๕๖๒ นับว่าเป็นอีกปีหนึ่งที่เชียงใหม่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์หมอกควันไฟป่าปกคลุมทั่วเมืองและเกิดอย่างรุนแรงและเกิดในระยะเวลายาวนานกว่าปีที่ผ่านมา ส่งผลให้ค่าคุณภาพอากาศของเชียงใหม่ติดอันดับค่าคุณภาพอากาศแย่อีกเมืองหนึ่งของประเทศไทย อีกทั้งปีนี้ยังเกิดปรากฏการณ์เอลนีโญ ทำให้อากาศร้อนแห้งแล้งหนักและมาเร็วกว่าปีก่อนหน้า ฝนทิ้งช่วงระยะเวลาสั้น ส่งผลให้พื้นที่ภาคเหนือที่ล้อมรอบด้วยป่าและพื้นที่ภูเขาหลายจุดมีสภาพอากาศพื้นดินขาดความชุ่มชื้น ความแห้งแล้งหนักนั้นยังเป็นต้นเหตุเกิดไฟป่าได้ง่าย สามารถขยายไฟป่าได้รวดเร็วกระจายเป็นวงกว้างลุกลามเกิดปริมาณเขม่าควันสะสมเพิ่มมากขึ้น และอากาศแห้งมีผลให้อนุภาคของฝุ่นละอองขนาดเล็กมีน้ำหนักเบา ลอยอยู่ในอากาศได้เป็นเวลานาน โดยเฉพาะในพื้นที่แอ่งราบตามหุบเขาในภาคเหนือ ส่งผลกระทบต่อการเกิดสภาวะหมอกควันและเกิดฟ้าหลัวในตอนกลางวัน

การตรวจวัดจากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติ จำนวน ๒ สถานี คือ บริเวณโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ตำบลศรีภูมิ ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ ตำบลช้างเผือก และสถานีชั่วคราว (รถโมบาย) ๔ สถานี ณ ตำบลกู่พิงค์ราชนิเวศน์ ตำบลสุเทพ, ประตูท่าแพ ตำบลศรีภูมิ, ตำบลช้างเคือง อำเภอแม่แจ่ม และตำบลเมืองคอง อำเภอเชียงดาว พบว่าในปี ๒๕๖๓ ช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม คุณภาพอากาศค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานมีจำนวน ๓๓ วัน ค่าสูงสุด ๒๗๖ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร และค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน (PM๒.๕) มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐาน มีจำนวน ๗๘ วัน ค่าสูงสุด ๓๖๐ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร

ตารางค่าคุณภาพอากาศ (PM๑๐) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน

ปี	ค่าคุณภาพอากาศ (PM๑๐) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน	
๒๕๕๖	จำนวนวัน	๒๕ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๒๑๒ (๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖)
๒๕๕๗	จำนวนวัน	๒๑ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๒๘๒ (๒๒ มีนาคม ๒๕๕๗)

ปี	ค่าคุณภาพอากาศ (PM๑๐) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน	
๒๕๕๘	จำนวนวัน	๑๗ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๒๙๙ (๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘)
๒๕๕๙	จำนวนวัน	๒๔ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๑๙๒ (๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙)
๒๕๖๐	จำนวนวัน	๔ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๑๕๓ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐)
๒๕๖๑	จำนวนวัน	๑๔ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๑๗๓ (๒๔ เมษายน ๒๕๖๑)
๒๕๖๒	จำนวนวัน	๒๙ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๒๘๒ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒)
๒๕๖๓	จำนวนวัน	๓๓ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๒๗๖ (๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓)

ตารางค่าคุณภาพอากาศ (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน

ปี	ค่าคุณภาพอากาศ (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน	
๒๕๖๒	จำนวนวัน	๗๕ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๒๔๑ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒)
๒๕๖๓	จำนวนวัน	๗๘ วัน
	ปริมาณสูงสุด	๓๖๐ (๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓)

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และกรมควบคุมมลพิษ

ผลการดำเนินงาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ในปี ๒๕๖๓ ผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ โดยสรุป ดังนี้

๑) จุดความร้อนสะสมของจังหวัดเชียงใหม่ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๒๑,๖๕๘ จุด เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๔,๗๘๗ จุด คิดเป็น ๒๘.๓๗%

๒) ค่า PM๑๐ มีจำนวนวันที่เกินค่ามาตรฐาน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๔ วัน คิดเป็น ๑๓.๗๙%

๓) ระดับค่า PM๑๐ สูงสุดของปี ๒๕๖๒ สูงถึง ๒๘๒ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒) ลดลงสูงสุดเหลือ ๒๗๖ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ในปี ๒๕๖๓ (วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓)

๔) ค่า PM๒.๕ มีจำนวนวันที่เกินค่ามาตรฐาน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ จำนวน ๓ วัน คิดเป็น ๔ %

๕) ระดับค่า PM๒.๕ สูงสุดของปี ๒๕๖๒ สูงถึง ๒๔๑ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒) เพิ่มขึ้นสูงสุด ๓๖๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ในปี ๒๕๖๓ (วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓) ณ สถานีเมืองทอง อ.เชียงดาว

๖) พื้นที่เผาไหม้ทุกพื้นที่ในจังหวัดเชียงใหม่ จากปี ๒๕๖๒ ๙๕๓,๑๓๕ ไร่ เพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่เผาไหม้ จำนวน ๑,๓๘๔,๐๗๘ ไร่ คิดเป็น ๔๕%

๗) จับกุมดำเนินคดีผู้กระทำผิด จำนวน ๑,๓๙๔ คดี แบ่งเป็นคดีตาม พ.ร.บ.จราจร ๙๔ คดี/คดี พ.ร.บ.ป่าไม้ ๑,๒๖๘ คดี /คดี พ.ร.บ.สาธารณสุข ๓๒ คดี

๘) อากาศยานขึ้นลงได้ปกติ ไม่ล่าช้าหรืองดเที่ยวบินเนื่องจากปัญหาหมอกควัน

เป้าหมายในการแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า

- ๑) ลดจำนวนจุด Hotspot ลง ๒๕% จากปี ๒๕๖๓ (ปี ๒๕๖๓ เกิด ๒๑,๖๕๘ จุด ปี ๒๕๖๔ ต้องไม่เกิน ๑๗,๓๒๖ จุด)
- ๒) ลดพื้นที่เผาไหม้ลง ๒๕% จากปี ๒๕๖๓ (ปี ๒๕๖๓ เกิด ๑,๓๘๔,๐๗๘ ไร่ ปี ๒๕๖๔ ต้องลดลงเหลือ ๑,๐๓๘,๐๕๙ ไร่)

๒) การเกิดไฟป่า

พื้นที่เผาไหม้ (Burnt scar) หรือร่องรอยการเผาไหม้เป็นหลักฐานบ่งชี้พื้นที่เสี่ยงในการเกิดปัญหาในระดับพื้นที่ที่ GISTDA ได้ประมวลผลข้อมูลพื้นที่เผาไหม้ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงให้เห็นร่องรอยการเผาไหม้ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ โดยในปี ๒๕๖๓ เกิดไฟป่าในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่เสียหาย จำนวน ๑,๓๘๔,๐๗๘ ไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๐ ของพื้นที่จังหวัด

ตาราง : ผลการวิเคราะห์พื้นที่เผาไหม้ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม – ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ประเภทการใช้ที่ดิน						
ป่าอนุรักษ์	ป่าสงวนแห่งชาติ	เขต สปก.	พื้นที่เกษตร	พื้นที่ริมทางหลวง (๕๐ เมตร)	ชุมชนและอื่นๆ	รวมทั้งหมด (ไร่)
๗๙๒,๙๓๘	๕๒๘,๑๒๖	๓๒,๖๓๗	๔,๓๓๔	๒๗๙	๒๕,๗๖๕	๑,๓๘๔,๐๗๘

ที่มา : จากการวิเคราะห์ข้อมูลดาวเทียม LANDSAT-๘ โดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ

การประเมินพื้นที่เผาไหม้ ด้วยข้อมูลจากดาวเทียม LANDSAT-๘ ที่บันทึกข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า อำเภอที่มีพื้นที่เผาไหม้มากที่สุด คือ อำเภอฮอด ๒๕๗,๖๒๔ ไร่ ถัดมาคือ อำเภอแม่แจ่ม ๒๒๗,๓๖๕ ไร่ และอำเภออมก๋อย ๑๓๙,๒๐๖ ไร่ ตามลำดับ

สาเหตุจากปีที่ผ่านมา

- ๑) การเผาเพื่อกำจัดวัชพืชในแปลงเกษตรและลูกกลามไปยังพื้นที่ป่า
- ๒) การเผาเพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่เกษตร ไร่หมุนเวียน และเผาในที่ดินทำกินในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ
- ๓) การเผาเพื่อความสะดวกในการหาของป่าล่าสัตว์ เช่น ไซมดแดง ผักหวานป่า น้ำผึ้งป่า เห็ดป่า
- ๔) การลักลอบเผาเพื่อบริหารจัดการเชื้อเพลิงในบางพื้นที่
- ๕) การเผาด้วยความคึกคะนองและเผาด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของคนในพื้นที่

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

“นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง”

(City of Life and Prosperity)

(เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะเมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก)

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล
๒. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง
๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งเกษตรปลอดภัย
๔. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค
๕. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ
๖. ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

๑. เมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล : MICE CITY, Wellness City, SMART CITY
๒. เมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Landport
๓. เมืองแห่งเกษตรปลอดภัย :Northern Food Valley
๔. เมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค: Education Hub
๕. เมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ :Medical and Health Hub
๖. เมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม : Diversity of Nature and Culture

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๔
๑. เศรษฐกิจสมดุล และ ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง	๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (GPP) /(ร้อยละ)	๒.๒ (ปี ๒๕๕๗)	๒.๔	๒.๖	๒.๘	๓.๐	๓.๒	๓.๒
	๑.๒ รายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ (ล้านบาท)	๙๙,๐๗๐ (๒๕๖๐)	๑๐๒,๐๐๐	๑๐๕,๑๐๐	๑๐๘,๓๐๐	๑๑๑,๖๐๐	๑๑๔,๙๐๐	๑๐๘,๓๘๐
	๑.๓ รายได้เฉลี่ยของ ครัวเรือนในจังหวัด/ (ร้อยละ)	๑.๙๔ (ปี ๒๕๕๗)	๒.๙๔	๓.๙๔	๔.๙๔	๕.๙๔	๖.๙๔	๖.๙๔
๒. สังคมน่าอยู่ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี	๒.๑ ร้อยละของประชากร ที่อยู่ใต้เส้นความยากจน / (ร้อยละ)*	๖.๗๔ (ปี ๒๕๕๗)	๖.๒๔	๕.๗๔	๕.๒๔	๔.๗๔	๔.๒๔	๔.๒๔
	๒.๒ อัตราการว่างงาน/ (ร้อยละ)*	๐.๙๙ (ปี ๒๕๕๗)	๐.๙๔	๐.๘๙	๐.๘๔	๐.๗๙	๐.๗๔	๐.๗๔
	๒.๓ ชุมชนในพื้นที่จังหวัด เชียงใหม่มีความพร้อมในการ จัดการสาธารณสุข (หมู่บ้าน)	๑๑๓ หมู่บ้าน (ปี ๒๕๖๐)	๑๑๙ หมู่บ้าน	๑๒๖ หมู่บ้าน	๑๓๓ หมู่บ้าน	๑๔๔ หมู่บ้าน	๑๔๗ หมู่บ้าน	๑๔๗ หมู่บ้าน
	๒.๔ หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มี ปัญหาเสพติด (หมู่บ้าน สีขาว) (หมู่บ้าน)	๖๔ หมู่บ้าน (ปี ๒๕๖๐)	๖๗ หมู่บ้าน	๗๑ หมู่บ้าน	๗๕ หมู่บ้าน	๗๙ หมู่บ้าน	๘๓ หมู่บ้าน	๘๓ หมู่บ้าน
๓. ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับ การอนุรักษ์และฟื้นฟู และคงอยู่อย่างยั่งยืน	๓.๑ อัตราการเปลี่ยนแปลง ของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัด / (ร้อยละ)	๐.๙๑ (ปี ๒๕๕๗)	๑.๐๑	๑.๑๑	๑.๒๑	๑.๓๑	๑.๔๑	๑.๔๑
	๓.๒ จำนวนวันที่มีคุณภาพ อากาศ (PM ๒.๕) อยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน (วัน)	๒๙๐ (ปี ๒๕๖๒)	-	๒๙๐	๒๙๕	๓๐๐	๓๐๕	๓๐๕
	๓.๓ สัดส่วนขยะมูลฝอย/ ของเสียที่นำกลับมาใช้ ประโยชน์เพิ่มขึ้น /(ร้อยละ)	๓๐	๔๐	๔๐	๔๕	๔๕	๔๕	๔๕

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มมูลค่าเชื่อมโยงธรรมชาติ วัฒนธรรม สุขภาพ และเศรษฐกิจ
ท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๒. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงของธุรกิจการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและท้องถิ่น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยว/สายทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น (สายทาง/แหล่ง)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร และผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมยกระดับมาตรฐานและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวบนฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๕. ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์ และการตลาดทางการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และพัฒนา
นวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model

วัตถุประสงค์

๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐาน
๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
๓. สินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร เกษตรแปรรูป และอาหาร มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ขอรับการรับรองและผ่านการตรวจรับรองมาตรฐาน GAP หรือ Organic เพิ่มขึ้น
๓. จำนวนผู้ประกอบการ/ด้านเกษตรแปรรูปและอาหาร ที่ได้รับการพัฒนาแนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพิ่มขึ้น (ราย/ผลิตภัณฑ์)
๔. มูลค่าเพิ่มจากการจำหน่ายสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและอาหารที่ได้รับการพัฒนาด้านนวัตกรรมโดยภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
๒. ส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต
๓. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรและผู้ประกอบการให้มีความสามารถในการแข่งขันธุรกิจ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๕. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจ ภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การผลักดันเชียงใหม่สู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่งสตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ (SMS & Medicopolis: Smart City, MICE City, Startup City, Medicopolis) ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน ของภาคเหนือ

วัตถุประสงค์

เพื่อผลักดันเชียงใหม่สู่เป็นเมืองอัจฉริยะ เมืองแห่งไมซ์ เมืองแห่งสตาร์ทอัพ และเมืองนวัตกรรมการแพทย์และสุขภาพ ให้สามารถรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุน ของภาคเหนือ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. จำนวน Startup/SME/OTOP ได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาองค์ความรู้ สร้างขีดความสามารถให้แก่ Startup SMEs OTOP ให้มีศักยภาพพร้อมขับเคลื่อนสู่ตลาดในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น
๒. พัฒนาสถานประกอบการ ด้านบริการสุขภาพ เพื่อเป็นศูนย์บริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ
๓. พัฒนาเมืองให้สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัยและชาญฉลาด สามารถช่วยในการบริหารจัดการทรัพยากรของเมืองเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
๔. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้าน MICE และเชื่อมโยงธุรกิจ MICE อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ด้วย ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาอัตลักษณ์ล้านนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสร้างสรรค์พัฒนาความรู้เกี่ยวกับการตลาด ช่องทางการจำหน่าย ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่สู่ตลาดในประเทศและต่างประเทศ
๓. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างฐานความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการหัตถอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานไทย และมาตรฐานสากล
๔. เพื่อส่งเสริมและเชื่อมโยงประชาสัมพันธ์ และสร้างการตลาดสินค้าอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้น
๒. จำนวนผู้ประกอบการ/ผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนาเพิ่มขึ้น (ราย/ผลิตภัณฑ์)
๓. รายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา (ล้านบาท)

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร และผู้ประกอบการในชุมชน
๒. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ล้านนา
๓. ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการบริการด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อการจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM๒.๕) อย่างมีส่วนร่วม
๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. การสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพิ่มพื้นที่สีเขียว
๔. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียและพลังงาน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM ๒.๕) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้นปีละ ๕ วัน
๒. จำนวนพื้นที่การเผาไหม้ลดลงปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่
๓. อัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดเพิ่มขึ้น
๕. สัดส่วนขยะมูลฝอย/ของเสียที่นำกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น
๖. ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการป้องกันและฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

แนวทางการพัฒนา

๑. ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ สามารถอำนวยความสะดวกได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม
๒. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เกิดมลพิษทางน้ำ ดิน อากาศ ขยะและของเสียอันตรายให้มีคุณภาพดีขึ้น และพร้อมใน การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิ อากาศและภัยธรรมชาติ
๓. ส่งเสริมความเข้าใจและจิตสำนึกของชุมชนในการอนุรักษ์ หวงแหน ลดข้อขัดแย้ง และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างคุ้มค่าในรูปแบบเครือข่าย
๔. พัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและการเพิ่มประสิทธิภาพการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทนให้เหมาะสมและยั่งยืน
๕. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนอาชีพเพื่อลดฝุ่นควันและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การจัดการสาธารณสุข การสร้างความมั่นคง และยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์

๑. ชุมชนเข้มแข็ง สังคมเมืองปลอดภัยและสงบสุข
๒. พื้นที่ชายแดนมีความมั่นคง สงบสุข
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มวัย
๔. การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๕. ส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. หมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด (หมู่บ้านสีขาว) เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕
๒. รายได้ครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑
๓. จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชาชนลดลง ร้อยละ ๑
๔. ชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมในการจัดการสาธารณสุขเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๕. อัตราการว่างงานลดลง
๖. ร้อยละของอำเภอผ่านเกณฑ์การประเมินพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนเพื่อรับมือกับปัญหาภัยคุกคามด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ
๒. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน
๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยใช้กลไกประชารัฐ
๔. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๕. เสริมสร้างความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ
๖. พัฒนาคุณภาพคนและสุขภาวะให้เหมาะสมตามช่วงวัย และความหลากหลายของประชากร
๗. ส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ